

Een gangster in het gekkenhuis

(Ein Gauner im Tollhaus)

Blijspel in twee bedrijven

door

ROLF SALOMON

vertaald door

J. Silkens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN GANGSTER IN HET GEKKENHUIS (EIN GANGNER IM TOLLHAUS)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROLF SALOMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Personen:

Fred	voormalig danser
Sascha	steward bij de KLM, partner van Fred
Hermien	moeder van Fred, matroos
Walter, de kettingzaag	ontsnapte gevangene
Peter Portel	de schattige Peter, toneelspeler
Schatorjee	postbode
Oskar, de harde	bekende van Fred en Sascha
Maurice, de messentrekker	ontsnapte gevangene

De volgende dubbelrollen zijn mogelijk:

Schatorjee en Oskar, de harde Peter Portel en Maurice, de messentrekker

Eerste bedrijf

Personen: Fred, Sacha, Peter, Walter, Schatorjee, Hermien.

Fred draagt een strakke, violette, satijnen broek met hoge laarzen. Verder een T-shirt waarop een luipaardenvacht gedrukt staat..

Sacha draagt eerst een stewarduniform, daarna een leren broek met T-shirt zonder mouwen.

Schatorjee draagt een postbode-uniform

Walter draagt een zwart-wit gestreept boevenpak.

Hermien draagt zeemanskleren.

Peter draagt een strakke, zwarte broek met zwarte pullover met col, daarover een jasshort en een hoofddoek, omdat hij aan het poetsen is.

Plaats:

De woning van Fred en Sacha: rode pluche zetels, rode tapijten, het marmeren standbeeld van een naakte man, tafel, sofa, dure schilderijen aan de muren, waaronder ook een van Ludwig II.

Licht:

Daglicht

Song:

Er gehört zu mir (Marianne Rosenberg)

Doek open.

Fred loopt zenuwachtig heen en weer.

Fred: (*zingt*) Er gehört zu mir wie mein Name an der Tür, la, la, la, la, la....

(*Fred blijft staan. Een beetje gepikeerd*) Waar blijft hij nu toch weer? Het is altijd hetzelfde met mijn Sacha. Te laat, te laat en te laat. Zo kan dat niet langer. Ik zou wel eens willen weten waar die weer uithangt. Ik bel nu direct Erwin in de toren op.

(*Fred gaat naar de telefoon en toetst een nummer in*)

Hallo Erwin, vertel eens, is het toestel van Sascha al geland? Wat? Al 2 uur geleden? Dat kan ik niet geloven. Hij is nog steeds niet hier. Zelfs op onze bruiloft in Amsterdam is hij te laat gekomen, omdat zijn vingernagel was afgebroken. Die stoute, stoute vingernagel had bijna

mijn bruiloft geruïneerd. En toen moest mijn Sascha per se naar een nagelstudio om dat malheur te verhelpen. Die kleine dingen zijn heel belangrijk voor hem. Och, ik kan gewoon niet kwaad zijn op mijn Sascha. Wat? Je kunt nu niet meer met me praten? Je moet nog een paar toestellen laten landen? Dat begrijp ik. Waarom ik je al weer op de zenuwen werk? Ja, ja, ik weet dat ik vijf minuten geleden ook al heb gebeld. Nou en? Goedendag, oud takkewijf.

(Fred legt de hoorn neer) Ik vraag me af waar die nu al weer uithangt.

(Fred gaat voor de spiegel staan en plukt aan zijn haren) Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de mooiste van het hele land? Als hij niet snel komt, breek ik al zijn botten. Een brutaliteit is dat. Hoe kan hij zo harteloos tegen mij zijn. Oh, wat is dat?

(Fred houdt een haar in zijn handen en bestudeert het ongelovig en geschokt)

Een grijs haar! Een grijs in mijn tint. Shocking! Dat is teveel. Dat heb ik niet verdiend.

(gedepriimeerd gaat Fred op een rode, pluche zetel zitten, teneergeslagen) Hoe moet ik dat overleven? En de dag was nog wel zo goed begonnen. De toast was niet aangebrand, de boter boterzacht, geen rekeningen van de stoute post en zelfs bij de slager hebben ze niet vol afschuw naar mij gekeken. En nu dit. Ik denk ik me maar ga bezatten. De ouderdom eist zijn tol. Daar kan ik niet aan ontkomen. Ik zal in de toekomst zwarte schoensmeer in mijn haren moeten smeren, zodat zo'n schokkend voorval mij niet nog eens overkomt.

(Fred staat op, onrustig)

Hopelijk merkt Sascha niets. Of heeft hij al iets bemerkt? Ben ik onattractief voor hem? Hij zal me vast verlaten als ik met grijs haar voor hem sta. Als mijn heupen op een airbag beginnen te lijken en mijn kraaienvoeten in geen pumps meer passen en ik oude, vilten pantoffels moet dragen. Dan is het zeker tijd om vaarwel te zeggen.

(Fred gaat weer voor de spiegel staan en bekijkt zichzelf. De telefoon rinkelt. Fred neemt de hoorn in zijn hand) Hallo? Ja, wat is er Erwin? Nee, dat van dat takkewijf was niet zo bedoeld. Niet boos zijn, hoor je? Dan is het goed. Goedendag.

(Fred legt de hoorn neer en gaat weer voor de spiegel staan) Tjonge jonge moet je mijn hangwangen eens zien. Lijken wel volgezogen poetslappen. En dan die rimpels, die in mijn albasten huid te zien zijn. Mijn God, ik moet meer rouge aanbrengen, voordat hij iets merkt. Zelfs mijn wenkbrauwen lijken wel op een staalborstel. Wat ben ik een lelijke poot geworden. Je moet je schamen Fred, ja schamen.

Zo, nu vlug naar de badkamer en dan rouge aanbrengen. Ik moet gewoon meer aan mijzelf werken. Ik mag me niet zo laten gaan (*Fred gaat snel naar de badkamer. Sascha komt op. Hij draagt het uniform van een steward van de KLM en heeft onverzorgde haren*)

Sascha: (*goed gehumeurd*) Hallo. Ik ben er weer. (*Sascha kijkt rond*)
Niemand thuis?

Fred: (*niet zichtbaar*) Jawel, mijn rakkertje. Ik ben nog in badkamer. Ik maak me nog op voor jou. Waarom ben je zo laat? De prosecco zal nu wel behoorlijk warm zijn.

Sascha: (*gaat op een stoel zitten*) Wat een vlucht. De kist was weer gevuld met prolo's en hetero's en het was heet, zo heet, dat kun je je gewoon niet voorstellen. Ik denk dat ik vlug een douche neem.

Fred: (*niet zichtbaar*) Waarom kom je nu pas?

Sascha: Ik ben met Oskar nog iets gaan drinken.

Fred: (*niet zichtbaar*) Met Oskar? Welke Oskar?

Sascha: Nou Oskar, de barkeeper van de luchthavenbar.

Fred: (*komt uit de badkamer gesneld*) Hallo, mijn distelvink (*Fred omarmt Sascha en haast zich naar de spiegel; bekijkt zichzelf*) Toch niet Oskar de harde?

Sascha: Hij is helemaal niet hard.

Fred: Hoe vaak heb ik je gezegd, dat je je niet moet inlaten met Oskar de harde.

Sascha: Er is toch helemaal niets gebeurd.

Fred: Daar moet je voor oppassen. Die heeft al het halve vliegveldpersoneel versnoept.

Sascha: Och wat, je overdrijft al weer.

Fred: Maar zeg eens. Hoe zie jij uit?

Sascha: Hoezo? Hoe zie ik dan uit?

Fred: Nou, je haren.

Sascha: Mijn haren? Ach zo, buiten stormt het een beetje. De wind heeft zeker mijn haren in de war gebracht.

Fred: Dat stoute windje ook. Nu moet mijn kleine Sascha zich wel direct gaan kammen.

Sascha: Dadelijk.

Fred: Zal ik een paar taartjes halen?

Sascha: Nee laat maar, ik heb geen honger.

Fred: Of een appelflap?

Sascha: Ik zei toch dat ik geen honger heb.

Fred: Zoals je wilt, maar een ding zeg ik je: Dat is een heel slechte vinger, die Oskar.

Sascha: Nu overdrijf je toch een beetje.

Fred: Zo? Dan heeft hij jou ook al om de vinger gewikkeld.
Sascha: Nu doe niet zo kinderachtig. Hij lijkt wel op zo'n oud tapijt.
Fred: Hoezo?
Sascha: Die heeft toch alleen maar grijze haren op zijn hoofd.
Fred: *(verontwaardigd)* Wat? *(Fred rent weer naar de badkamer)*
Sascha: Is er iets? Heb ik iets verkeerd gezegd?
Fred: *(niet zichtbaar)* Ik heb direct zwarte schoensmeer nodig.
Sascha: Wil je daarmee je tanden poetsen?
Fred: *(niet zichtbaar)* Ha, ha, ha.
Sascha: En vergeet niet de plaksel voor je kunstgebit.
Fred: *(kijkt uit de badkamer; beledigd)* Voor het geval dat je het niet meer weet: Ik draag Jacketkronen met een diamant in de snijtanden.
Sascha: Is mijn schatje vandaag iets naars overkomen dat hij zo kort angebonden is?
Fred: Ik? Wat zou er gebeurd moeten zijn?
Sascha: Ik bedoel maar. *(Fred verdwijnt weer in de badkamer)* En rimpels heeft die in het gezicht. Is niet om uit te houden.
Fred: *(niet zichtbaar)* Ik heb meer rouge nodig. Nog veel meer rouge
Sascha: Is mijn schatje vandaag een beetje in de war? Heb je aspirine nodig? Of een voetreflexzone-massage?
Fred: *(niet zichtbaar)* Je kunt het mij gerust zeggen als ik niet meer attractief genoeg ben.
Sascha: Oh nee, daar begint dat al weer!
Fred: En? Wat is?
Sascha: Wat? Wat is?
Fred: *(niet zichtbaar)* Ik wacht.
Sascha: Je bent de aantrekkelijkste, dat ik ooit in mijn leven ben tegen gekomen.
Fred: *(komt uit de badkamer met overdreven veel rouge op zijn gezicht)*
Och, nu ben ik gerustgesteld.
Sascha: *(kijkt hem geïrriteerd aan)* Vind je ook niet dat je een beetje overdrijft met dat rouge?
Fred: Waarom? Daar kun je nooit genoeg van hebben. Vertel eens, zou je ook van mij houden als ik oud en lelijk was?
Sascha: Maar dat doe ik toch al.
Fred: *(beledigd)* Dat is nu echt gemeen van jou.
Sascha: Och, dat was toch maar een grapje, Freddie.
Fred: Nou goed. Ik zal het nog een keer door de vingers zien *(kijkt op klok)* Och, al zo laat. Je moet opschieten.
Sascha: Opschieten? Hoezo?
Fred: Ja, ben je dan vergeten dat Nobbi vandaag een inwijdingsfeest

geeft?

Sascha: Dat was ik helemaal vergeten. Nou, dan ga ik snel in bad en knap me een beetje op.

Fred: Ja, doe dat. *(Sascha verdwijnt in de badkamer. Er wordt gebeld. Fred krimpt ineen van schrik)*

Sascha: *(niet zichtbaar)* De bel. Doe jij open?

Fred: Ik haat die schelle beltoon. Dat is toch niets voor mijn tere oren. Je moet eens een andere beltoon laten maken. Zo'n zachte "dingdong" zou veel aangenamer zijn. *(weer klinkt de bel en Fred krimpt weer ineen)*

Sascha: *(niet zichtbaar)* Zou je niet eens kijken wie dat is?

Fred: Ja, ja, ik vlieg.

Peter: *(niet zichtbaar)* Klingelingeling, hier komt de eierboer.

(Fred gaat snel naar buiten en komt direct weer terug. Sascha kijkt uit de badkamer)

Sascha: Ja en? Wie is het?

Fred: Onze buurman, de schattige Peter. Ik heb hem door de deurspion gezien.

Sascha: Nou, doe dan open.

Fred: Zal ik?

Sascha: Ja. *(Fred gaat weer snel naar buiten en opent de deur. Niet zichtbaar)* Hallo, Peter.

Peter: *(niet zichtbaar)* Dag beste vriend *(beiden komen op. Peter heeft een jasshort aan en draagt een hoofddoek)* Wat een weer en zo zwoel. Bijna niet om uit te houden. Och kinderen, jullie raden nooit wat me vandaag overkomen is. *(kijkt rond)* Is Sascha er niet?

Sascha: *(niet zichtbaar)* Ben in bad.

Peter: Wat zou hij daar aan het poetsen zijn?

Fred: En, wat is er dan gebeurd?

Peter: Nou, zoals je ziet, ben ik juist met de schoonmaak bezig en daarbij gebruik ik dit speciaal schoonmaakmiddel, dat zelfs het hardnekkigste vuil verwijdt. Ik ben op dat gebied een echte professional moeten jullie weten. En nu heb ik die pech. Het is verschrikkelijk. *(Peter toont Fred zijn handen)*

Fred: Ja en?

Peter: Alles vol puistjes. Zie je dat niet?

Fred: Ik zie niets.

Peter: Maar dat kun je toch niet overzien. Ik ben volkomen mismaakt.

Fred: Klopt. Ik zie iets. Lijkt meer op een ouderdomsvlek, vind je ook

niet?

Peter: Nu ben je me voor de gek aan het houden. Dat is echt gemeen van jou.

Fred: Maar ik houd je toch niet voor de gek.

Peter: *(gekrenkt)* Dat doe je wel.

Fred: Als dat zo is overgekomen, bied ik mijn excuus aan.

Peter: Nou goed. Excuus geaccepteerd.

Sascha: *(Sascha komt uit de badkamer. Hij draagt een zwarte, leren broek en een T-shirt zonder mouwen)* En Peter, hoe gaat het?

Peter: Nou, je ziet er uit om in te bijten. *(hij toont Sascha direct zijn handen)*. Moet je mijn handen eens zien. Is dat niet verschrikkelijk? Voortaan moet ik handschoenen aandoen als ik het huis verlaat. Lijk wel zo'n ouder wordende diva.

Sascha: Ach, dat is toch niet zo erg.

Peter: Denk je dat? Als jullie misschien een minder sterk schoonmaakmiddel hebben, ben ik al geholpen.

Fred: In de keuken heb ik vast nog iets. Ik haal het.

Peter: Dat is aardig van jou.

Sascha: Dat doen we toch graag.

Peter: Jullie zijn ook schattig.

Fred: *(Fred komt op met een poetsmiddel en drukt dat Peter in de hand)* Daar, spaart vast en zeker de handen.

Peter: Dank je wel, dank je wel. Och, voordat ik het vergeet. Stel jullie eens voor, ik krijg misschien de rol in Shakespeares Hamlet.

Sascha: *(verheugd)* Och kom nou.

Peter: Maar als ik het jullie toch zeg.

Fred: Jij en Hamlet? Dat is toch zeker een mop? Je was indertijd toch een ware catastrofe in het stuk "Bedorven witte pens" van Anton Kotzbauer.

Peter: Dat is helemaal niet waar, oud slobberwif.

Fred: Oud slobberwif? Dat neem je onmiddellijk terug.

Peter: Nooit van mijn leven.

Sascha: *(geprikeld)* Nu ben eens rustig! Doe niet zo kinderachtig.

Peter: Nou goed. Let op *(Peter gaat teatraal naast het marmeren beeld staan)*

De jongeling, fonkelende, heldere ogen, gebruide huid.

Oh, geen kleding, die de schoonheid van het lichaam weert.

Als een wijze uit Perzië hem welgevallig had aanschouwd,

hij had hem in het maanlicht als een God vereerd,

want, rein of niet rein, dat is hier de vraag.

Fred: Het moet zijn "zijn".

Peter: Nee, nu is het "rein"

Sascha: Nee, Fred heeft gelijk. Het moet 'zijn' zijn. Bovendien klopt iets niet met die tekst. Zo heb ik het in ieder geval niet in herinnering.

Peter: Nou ja, goed, ik heb hem een beetje verbeterd. De oude tekst was te saai. Wat die allemaal uitkraamt, is toch alleen maar onzin. Vinden jullie ook niet?

Sascha: Hopelijk denk je regisseur daar hetzelfde over.

Peter: Die kan niet anders. Maar zeg eens, waar gaan jullie naar toe? Zo gestileerd als jullie zijn.

Fred: Nobbi houdt toch een inwijdingsfeest.

Peter: *(beledigd)* Och, mij heeft hij niet uitgenodigd.

Sascha: Ben maar blij. Wordt vast en zeker weer saai.

Peter: Jullie moeten mij wel morgen vertellen hoe zijn nieuwe plek uitziet.

Fred: Doen we.

Peter: Zo, ik moet weer gaan. Het poetsen gebeurt niet vanzelf. Nou, bedankt en hallootje.

Fred: Hallootje.

Sascha: Hallootje. *(Peter gaat)*

Fred: Hij was toch wel een beetje beledigd, omdat hij niet was uitgenodigd.

Sascha: Nou en. Hij zal het overleven.

(deurbel)

Fred: Oh nee, wie is dat nu al weer?

Sascha: Ik ga al.

Schatorjee: *(buiten hoorbaar)* Ik ben het. Schatorjee met 2 e's.

(Sascha gaat en opent de deur. Hij komt op met Schatorjee, de postbode, die een brief in zijn hand houdt)

Schatorjee: Hallo lieverdjes, de lieve post is hier. De postiljon, de postiljon, die blaast zo graag op zijn hoorn. Hij speelt lieflijke tonen, zo niet, is hij vol toorn. *(hij zwaait met een brief)*

Fred: Schatorjee, zo laat nog?

Schatorjee: Och, je weet toch, dat ik voor jullie altijd overuren maak. Moet je eens kijken wat Schatorjee voor jullie heeft. Een teer briefje. *(hij geeft de brief aan Fred)*

Fred: Dank je wel.

Schatorjee: Niets te danken. Nou dan, tot de volgende keer *(hij verlaat)*

de woning)

Sascha: Hallootje.

Fred: Ja, tot de volgende keer. *(Fred bekijkt de brief)*

Sascha: En? Van wie is die?

Fred: Wacht eens. Hij komt uit Amsterdam en op de voorkant staat een driemaster afgebeeld.

Sascha: Nou maak het niet zo spannend. Lees voor.

Fred: "Mijn lieve jongen. Het is lang geleden, ik weet, maar nu meld ik mij weer en zal je binnenkort bezoeken, tenminste als de scheepskabouter mij niet eerder te pakken heeft gekregen. Je moeder!"

Sascha: Moeder?

Fred: Ja, deze brief is van mijn moeder. Niet te geloven.

Sascha: Wist niet dat je een moeder had.

Fred: Wat klets je toch voor een onzin. Iedereen heeft een moeder. Jij toch ook.

Sascha: Mooi, maar je heb nooit over haar verteld.

Fred: Nou ja, het was indertijd ook behoorlijk komisch. Nadat ik mij zeventien jaar geleden eindelijk geout had, is zij van de een op de andere dag verdwenen. Op een gegeven moment kreeg ik een kaartje van Kaap de Goede Hoop. Ze schreef dat het goed met haar ging en ik hoefde mij geen zorgen te maken en als de scheepskabouter haar niet kwam halen, zou ze mij op een dag bezoeken.

Sascha: Dat is ook wat. Je moeder komt.

Fred: Ik stuurde haar toen de sleutel van mijn woning naar een Amsterdams adres. Geen idee of ze hem ooit gekregen heeft.

Sascha: Dat zullen we dan wel zien als ze in de woning staat.

Fred: *(emotioneel)* Mijn moeder Hermien komt. Ik sta paf. Die heeft mij heel wat te vertellen als ze er is.

Sascha: Dat denk ik ook.

Fred: Ik ben nu al heel opgewonden.

Sascha: Dat begrijp ik goed, na zo lange tijd. Wat romantisch. Maar nu moeten we gaan. Het is tijd.

Fred: Natuurlijk. Doe het licht uit. *(Sascha doet het licht uit)* En nu naar het inwijdingsfeest *(Sascha en Fred verlaten de woning)*.

(stilte)

Hermien: *(zingt, maar niet zichtbaar)*

Auf der Reeperbahn nachts um halb eins.

Ob du'n Mädchen hast, oder hast keins, la, la, la,....

(Ze maakt de deur open) (nog steeds niet zichtbaar) Heilige makreel, die sleutel past ook nog. Had ik niet gedacht. *(Hermien betreedt de woning. Ze draagt matrozenkleding en ze heeft een zeezak op haar rug. De zeezak zet zij direct neer in de woning. In haar hand heeft ze een walvisharpoen)*

Waar is nu het licht in de kajuit? *(Hermien zoekt de lichtschakelaar, vindt hem tenslotte en maakt het licht aan)* Mijn lieve schol, dat lijkt hier wel een museum. Een echte kapiteinskajuit, zou ik zeggen. Een beetje overdreven allemaal. Nou ja, mijn zoon heeft ze niet alle zeven. Dat heb ik altijd al geweten, maar dat hij zo moest overdrijven. Wat zou het? Het is zijn leven *(roept)* Freddie, Freddie, ben je hier? Hallo! Nee, niemand hier. Het vogeltje is zeker gevlogen. Nou, dan ga ik de kombuis maar eens zoeken. Moeder heeft honger als een wolf. Misschien vind ik nog een oud sardientje of een brulkikker. *(Hermien verdwijnt in een kamer)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto